

рення Інтернет-сторінки Інституту з розміщенням на ній матеріалів до Українського біографічного словника, маючи на увазі поетапне розгортання електронного інформаційно-біобібліографічного ресурсу загальнонаціонального значення;

- з метою обговорення теоретичних та методичних проблем біографічних досліджень, обміну досвідом та забезпечення більш тісної координації діяльності вчених-біографістів започаткувати проведення науково-методичних семінарів на базі Інституту біографічних досліджень;
- розглянути питання щодо визначення організаційних форм і методів наукової кооперації академічних та неакадемічних установ, наукових осередків української діаспори, що працюють у га-

лузі біографічних досліджень з метою забезпечення їх участі у формуванні електронних біобібліографічних ресурсів.

Володимир ПОПИК,

*канд. іст. наук, с. н. с., в. о. директора
Інституту біографічних досліджень НБУВ,*

Надія МЕЛЬНИК,

канд. іст. наук, с. н. с. НБУВ

© В. І. Попик, 2003

© Н. І. Мельник, 2003

Нововведення в системі бібліотечно-інформаційної освіти і підвищення кваліфікації кадрів

9 жовтня 2003 р. в рамках міжнародної наукової конференції «Інноваційна діяльність – стратегічний напрям розвитку наукових бібліотек» відбулося засідання круглого столу «Нововведення в системі бібліотечно-інформаційної освіти і підвищення кваліфікації кадрів» (наук. кер. – канд. пед. наук, с. н. с., зав. відділу Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського Т. П. Павлуша; канд. пед. наук, проф., зав. кафедри Київського національного університету культури і мистецтв (КНУКіМ) В. В. Загуменна; канд. пед. наук, проф., заслужений працівник культури, зав. кафедри Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв (ДАКККіМ) В. К. Скар; учений секретар – м. н. с. НБУВ В. О. Корнієнко).

В обговоренні проблем підготовки сучасного бібліотечного спеціаліста та формування його професійної компетентності взяли участь понад 30 осіб, котрі представляли як вищу та середню спеціальну школу, так і бібліотечні заклади. Серед присутніх були викладачі КНУКіМ, Харківської державної академії культури (ХДАК), ДАКККіМ, Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», Мордовського державного університету ім. М. П. Огарьова (Росія), Кам'янець-Подільського училища культури; представники провідних книгозбірень України – НБУВ, Національної парламентської бібліотеки України, Національної бібліотеки України для дітей, наукової бібліотеки Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Івано-Франківської та Полтавської обласних універсальних наукових бібліотек, Державної науково-педагогічної бібліотеки України (ДНПБУ), Державної наукової архітектурно-будівельної бібліотеки, науково-технічної бібліотеки Київського національного університету технологій та дизайну.

Програмою круглого столу передбачалося заслухати

і обговорити 20 доповідей і повідомлень. Виступило 17 осіб.

Основна тематика обговорюваних питань концентрувалася довкола таких актуальних проблем, як впровадження оновлених форм, методів, методик у систему бібліотечно-інформаційної освіти з урахуванням зміни її змісту і якості; потреби практики в інноваціях у професійній освіті; актуалізація змісту післядипломної освіти; особливості організації підвищення кваліфікації бібліотечних працівників з використанням диференційованого підходу до оновлення професійних знань різних категорій тощо.

Учасники засідання констатували, що вищі й середні спеціальні заклади освіти, Центр безперервної інформаційно-бібліотечної освіти разом з науковими бібліотеками співпрацюють над удосконаленням підготовки висококваліфікованих спеціалістів з урахуванням розвитку інтеграційних процесів у їхній професійній підготовці та формуванні кадрового бібліотечного складу. Діяльність цих двох взаємопов'язаних інфраструктур: бібліотечної освіти (готує кадри для книгозбірень і є первинною, основною) і бібліотечної практики (реалізує у виробничій діяльності набуті теоретичні знання) – регламентується Законом України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» (2000 р.).

Якість вищої професійної освіти, як зазначали педагоги-науковці, характеризується різними складовими, що включають такі поняття, як наявність державного стандарту вищої професійної освіти і якість його реалізації; якісні характеристики професорсько-викладацького складу ВНЗ, організації процесу навчання та його методичного забезпечення, а також якість безпосередньо суб'єктів навчання.

Проте, сьогодні залишаються ще проблеми з підготовкою професійних кадрів на рівні вищих навчальних

закладів, необхідність вирішення яких є особливо актуальною в сучасний період недостатнього кадрового забезпечення бібліотек. Так, при загальному розширенні спектра професій, яким навчають студентів, значно звужився професійний фах з підготовки спеціалістів саме для бібліотечно-інформаційної сфери (бібліотекарів, бібліографо- і книгознавців), що в майбутньому може призвести до негативних наслідків у розвитку бібліотечної професії.

Підвищення кваліфікації, як одна зі складових реалізації принципу «освіта протягом усього життя», вимагає науково обґрунтованого підходу до висвітлення сучасного стану бібліотекознавчих досліджень, проблем діяльності бібліотечної мережі, застосування прогресивних інноваційних форм організації навчального процесу в системі безперервної фахової освіти.

У контексті зазначених проблем на засіданні обговорювалися питання використання інноваційних підходів у системі бібліотечно-інформаційної освіти, яким були присвячені доповіді д-ра пед. наук, проф., декана ХДАК Л. Я. Філіппової; зав. кафедри Мордовського державного університету ім. М. П. Огарьова А. О. Буличової; канд. пед. наук, проф., зав. кафедри КНУКіМ В. В. Загуменної; пров. бібліотекаря НПБУ О. О. Герасименко; канд. пед. наук, проф. КНУКіМ М. В. Герасименка та аспірантки цього ж університету І. П. Цибенко.

Сучасне освітнє середовище вже неможливо уявити без використання комп'ютерних і телекомунікаційних технологій. Проблемі використання у вищих навчальних закладах гуманітарного профілю Інтернет-технологій для дистанційної освіти (ДО) була присвячена доповідь д-ра пед. наук, проф., декана ХДАК Л. Я. Філіппової. Наголошувалося, що деякі держави Західної Європи і США використовують інформаційні технології вже понад 30 років, Росія – близько 10, а в Україні ці процеси активізувалися лише у другій половині 90-х рр. XX ст. Концепція розвитку ДО в Україні таку форму навчання трактує рівноцінною з очною, вечірньою, заочною та екстернатом і визначає її як специфічний навчально-методичний комплекс, що включає комп'ютерну, телекомунікаційну, методичну та організаційну складові єдиного навчального процесу, який відбувається в декількох територіально віддалених навчальних групах за участю декількох викладачів.

Досвіду підготовки кадрів засобами дистанційного навчання в державах, що розвиваються, ще немає. Тому особливо актуальним, як було слушно зауважено, є досвід використання Інтернету та ДО (інтерактивної або онлайнової) в університетах Росії, Західної Європи, США і Канади. Спеціалісти цих країн прогнозують, що основне місце для спілкування та діалогів між викладачами, студентами та навчальними ресурсами переміститься з фізично існуючих університетських аудиторій до віртуальних аудиторій середовища WWW.

Значний інтерес у слухачів викликало представлення доповідачкою перспектив використання Інтернет та ДО в Україні. Важливим кроком у цьому стало створен-

ня в рамках Національної програми інформатизації України національної телекомунікаційної мережі для установ науки і освіти з доступом до Інтернет (мережі УРАН) та Українського центру ДО. Особливо активно проводяться роботи з розробки та впровадження відповідних технологій у Національному технічному університеті України «КПІ» (м. Київ) та Регіональному центрі ДО на базі проблемної лабораторії Національного технічного університету «ХПІ» (м. Харків).

Однак, ще залишаються проблеми з використанням зазначених матеріалів представниками гуманітарних наук, оскільки їх рівень мислення та можливість адаптації до комп'ютерної техніки спричиняє виникнення стійких психологічних бар'єрів. Очевидно, що для вирішення вищезазначеного необхідно активніше впроваджувати навчальні практичні курси циклу комп'ютерних та Інтернет-технологій у традиційну шкільну й університетську освіту.

Канд. пед. наук, проф. КНУКіМ М. В. Герасименко у доповіді «Тести як форма вдосконалення вивчення студентами курсу «Українська бібліографія: історія, сучасний стан» поінформував присутніх, що в освітніх закладах навчальний процес крім традиційних лекцій, семінарських та лабораторних занять доповнився «діловими іграми», експрес-опитуваннями та іншими формами подання та перевірки засвоєння студентами інформації та знань.

Доповідач висвітлив результати запровадження в навчальний процес протягом останніх п'яти років кафедрою бібліотекознавства та інформаційних ресурсів КНУКіМ тестових завдань з курсу «Бібліографознавство: теорія і історія» та їх інноваційну роль в удосконаленні вивчення студентами цього курсу. Було представлено структуру тестових завдань, зміст яких передбачає відповіді на конкретно поставлені запитання: їх багатоваріантність (з однією правильною відповіддю), маловаріантність (з відповідями «так» чи «ні») або однозначність («вірно» чи «невірно»). Доповідач проілюстрував варіанти тестових завдань з можливими варіантами відповідей на них.

Такий підхід до оцінювання рівня засвоєння студентами знань дає можливість для контролю за якістю виконуваних ними завдань, виключаючи використання під час відповідей узагальнюючих та абстрактних формулювань, сприяє безпосередній активності тестованих, а також уникненню можливих конфліктних ситуацій між студентами і викладачами в період екзаменаційної сесії. Разом з тим, результати тестування сприяють об'єктивності оцінювання якості читання лекцій та передбачають подальше поглиблення або розширення матеріалу, який подається студентам для засвоєння.

Аспірантка КНУКіМ І. П. Цибенко розповіла про бібліографічну культуру в творчій спадщині М. С. Грушевського та її інноваційну роль в удосконаленні вивчення історії української бібліографії. Доповідачка акцентувала на необхідності інноваційного осмислення теми міжнародних зв'язків української бібліографії, уточнення і періодизації курсу «Українська бібліографія:

історія і сучасний стан», понятійного апарату сучасного бібліографознавства тощо. Перспективним і важливим напрямом збагачення вітчизняного бібліографознавства і, передусім, його історії є вирішення проблеми «Українські вчені та бібліографія». Особливе місце в ній посідає дослідження творчої спадщини видатного українського історика, громадського діяча, першого президента України М. С. Грушевського в контексті збагачення «грушевськіаною» національної культури, у т. ч. бібліографії як основи будь-якого дослідження.

Науковий талант, енциклопедичні знання та бібліографічна майстерність М. С. Грушевського сприяли піднесенню діяльності Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка у Львові, на посаді голови якого він перебував тривалий час, до рівня Національної академії наук.

Новий погляд на місце українського читачезнавства в системі суспільних наук запропонувала канд. іст. наук, доцент, докторант КНУКіМ Т. В. Новальська. У своєму виступі вона наголошувала, що читачезнавство є самостійною науковою дисципліною із притаманною їй логічною структурою. Наукова дисципліна «читачезнавство», як і будь-яка інша наука і знання в цілому, оперує своїми законами, має свою методологію, що забезпечує отримання максимально об'єктивної інформації про досліджувані проблеми і явища. З огляду на це, читачезнавство має право на існування не як складова або частина таких суспільних наук, як бібліотеко-, книго-, літературознавство, соціологія, психологія, історія, філософія тощо, а й як самостійна наукова дисципліна, що інтегрує надбання цих традиційних наук.

Виокремлення комплексної галузі наукового знання та значний накопичений масив читачезнавчих матеріалів потребували розробки відповідного понятійного апарату та введення його у науковий обіг. Дослідниця представила результати історичних розвідок щодо становлення спеціальної термінології цієї «багатовимірної галузі знань про читання та читачів». Зважаючи на вищевикладене, Т. В. Новальська зробила акцент на тому, що розвиткові українського читачезнавства має бути приділена особлива увага в зв'язку з пошуками виходу з проблемної ситуації, пов'язаної з кризою читання, українського книговидавництва, його популяризації та книгорозповсюдження, а сама наукова дисципліна – посісти чільне місце у системі суспільних наук.

У своєму виступі на тему «Новітні методики і технології сприяння інтелектуалізації підлітків – передумова активізації їх пізнавальної діяльності» канд. пед. наук, проф., декан КНУКіМ Т. О. Долбенко висвітлила новітні методики і сучасні технології сприяння інтелектуалізації підлітків. Основна увага була зосереджена на застосуванні ігрової технології, у процесі якої підліток отримує глибокий і вмотивований імпульс для здійснення подальшої власної пізнавальної діяльності та самоуправління нею. Зі значним інтересом було сприйнято представлену доповідачкою власну концепцію активізації цієї діяльності, що базується на популяризації науково-пізнавальної літератури з використанням нових технологій у бібліотеках для дітей та системі сучасних додаткових

засобів. Своєрідним доповненням до вищевикладеного стало представлення основних положень, на яких базується програма перепідготовки бібліотечних працівників, що передбачає удосконалення форм і методів роботи з підлітками щодо сприяння їх інтелектуальному розвитку та активізації пізнавальної діяльності.

Предметом виступу зав. бібліотеки Білоцерківської філії Відкритого Міжнародного університету розвитку людини «Україна» І. Г. Романченко стало висвітлення проблеми підготовки фахівців-екологів шляхом формування екологічної та інформаційної культури особистості. Наголошувалося, що практичні дії України стосовно оздоровлення довкілля та відновлення екологічної складової свідомості людини знайшли своє відображення в Концепції міжнародної екологічної безпеки. У зв'язку з цим на працівників бібліотечно-інформаційної сфери покладено відповідні обов'язки з формування екологічної культури особистості, що передбачає: екологічну освіту, екологічне виховання, екологічну діяльність. На вирішення цих проблем протягом 2002–2003 навчального року була спрямована діяльність 25 вищих навчальних закладів України, що забезпечують підготовку фахівців екологічного спрямування. Однак, ще не всі навчальні заклади ввели до своїх навчальних планів відповідну дисципліну. Тому, на думку доповідачки, виконання функції формування бібліотечно-інформаційної культури студентів-екологів повинна забезпечувати бібліотека ВНЗ, використовуючи при цьому відповідні форми, методи, дієві механізми тощо.

Послуговуючись досвідом безперервної екологічної освіти бібліотек Російської Федерації та результатами аналізу діяльності вітчизняних бібліотек з підготовки фахівців-екологів, було представлено розроблену модель Центру екологічної інформації, функціонування якого спрямоване на розвиток екологічного просвітництва, створення системи загальної безперервної екологічної освіти, бібліотечно-інформаційне забезпечення підготовки фахівців-екологів.

Викладач Білоцерківської філії Відкритого Міжнародного університету розвитку людини «Україна», здобувач КНУКіМ А. В. Литвин увагу учасників круглого столу сконцентрувала довкола питань соціальної ролі спеціальних бібліотек для сліпих у підтримці та оновленні освіти. Доповідачка наголосила, що для багатьох людей з вадами зору, як однієї з найвразливіших верств населення, освіта є чи не найпотужнішим засобом реабілітації і можливістю їх всебічного розвитку. Завдання спеціальних бібліотек у сфері соціальної інтеграції інвалідів полягає у створенні рівних можливостей для інвалідів з вадами зору в їх соціокультурній реабілітації, постійно доповнюючи свою діяльність новими напрямками та формами роботи, збагачуючи зміст як культурно-дозвіллевої діяльності, так і навчального процесу.

А. В. Литвин зробила історичний екскурс створення і функціонування цих спеціальних соціальних інститутів, починаючи від другої половини XIX ст. до сьогодення. За даними статистики, в Україні функціонує 79 спеціальних бібліотек, що обслуговують близько 33 тис. ко-

ристувачів сукупним фондом понад 1,5 млн примірників, який є універсальним за змістом, надрукованим рельєфно-крапковим шрифтом або має форму записів на магнітних стрічках. Однак ці спеціальні книгозбірні мають слабку матеріально-технічну базу; лише одиниці з них забезпечені новими тифлотехнічними допоміжними засобами.

Сучасні напрями діяльності спеціальних бібліотек, що сприятимуть їх статусу центрів новітніх форм роботи, доповідачка пропонує доповнити ще й підготовкою дітей з вадами зору до школи, до навчальної діяльності; організацією курсів з вивчення іноземних мов; створенням умов для роздруковування навчальних посібників; придбанням комп'ютерних мовних курсів; організацією автоматизованих робочих місць, забезпечених тактильними брайлівськими дисплеями, рельєфно-крапковими принтерами, синтезаторами мови тощо. Доцільним також вбачається впровадження досвіду діяльності Російських спецбібліотек зі створення та діяльності корекційних груп для дітей з проблемами здоров'я. Бібліотеки, у свою чергу, забезпечуватимуть інформаційну складову розвитку цих напрямів.

У виступі канд. пед. наук, с. н. с., зав. відділу НБУВ **Т. П. Павлуши**, який став зв'язуючою ланкою між двома проблемними блоками – бібліотечно-інформаційною освітою і підвищенням кваліфікації спеціалістів – було окреслено потреби практики в інноваціях у професійній освіті. Їх вирішення передбачає розробку комплексних проблемно-орієнтованих заходів, спрямованих на необхідність дотримання відповідних міжнародних вимог щодо якості професіоналізації бібліотечних працівників, подальшого підвищення їх кваліфікації і, як результат, – впровадження в практику бібліотечної діяльності принципово нових форм надання користувачам бібліотеки актуальної інформації та сучасних знань.

Забезпеченню якісного функціонування цих взаємопов'язаних інфраструктур (бібліотечної освіти і бібліотечної практики) підпорядковано переосмислення з позицій загально-системного аналізу основних завдань бібліотечної професії для їх подальшого розвитку та поширення на інші сфери інтелектуальної діяльності. У зв'язку з цим відбувається еволюція соціальної ролі бібліотеки: традиційні функції просвітницького характеру, збереження та помноження культурного спадку доповнюються функціями інформаційних центрів з доступом до ресурсів національних та світових інформаційних мереж та банків даних. Відповідно до цього потребує розширення номенклатура навчальних курсів, що передбачають підготовку таких, наприклад, спеціалістів, як соціолог і психолог бібліотечної діяльності, референт-аналітик, маркетолог, економіст, бібліотекар-зберігач тощо. Міжнародному співтовариству необхідні такі знання і такі технології, як фандрейзинг, грантознавство, що дозволить ефективно здійснювати пошук ресурсних донорів і систематично отримувати необхідну допомогу. Усі сфери людської життєдіяльності безпосередньо або опосередковано мають знаходити свою інформаційну «нішу», якість заповнення якої залежить від професій-

ного рівня бібліотечного спеціаліста. Тому нововведення в системі бібліотечно-інформаційної освіти та інноваційні підходи до вирішення проблем підвищення фахової компетенції бібліотекаря сьогодні є чи не найголовнішим завданням підготовки т. з. «інженерів знань», рівень яких був би адекватним вимогам інформаційного суспільства XXI ст.

Під час засідання відбувся обмін досвідом щодо проблем підвищення кваліфікації кадрів в умовах соціального і технологічного впливу на бібліотечну професію та актуалізації змісту післядипломної бібліотечно-інформаційної освіти, котрі були відповідно представлені у виступах канд. пед. наук, доцента, директора Центру інформаційних ресурсів Посольства США в Україні **В. С. Пашкової** та канд. пед. наук, проф., заслуженого працівника культури, зав. кафедри ДАКККіМ **В. К. Скар**.

Інноваційні аспекти у функціонуванні бібліотек, нові тенденції в управлінні бібліотечною установою формують новий погляд на її керівника як професіонала і лідера, котрий несе відповідальність за успішну роботу бібліотеки. Сучасний підхід до комплексного вирішення завдання, пов'язаного з розвитком визначальних якостей керівника нового типу запропонувала канд. пед. наук, проф. ДАКККіМ **Н. Г. Ашаренкова**.

Доповідачка зауважила, що точки зору на професійні якості директора бібліотечної установи часто формуються в руслі тих вимог, що висуваються в тій чи іншій країні до керівника взагалі, однак мають деякі спільні підходи. Не претендуючи на виключно повний перелік, вона представила власне бачення структури і змісту професійно важливих рис керівника бібліотеки, що включає: професійну компетентність, організаційні та комунікативні якості, особистісні риси.

Формування і розвиток якостей керівника та подальше удосконалення і розширення цього процесу відбувається протягом усього професійного життя у безпосередній практичній діяльності, професійному спілкуванні, за допомогою самоосвіти та підвищення кваліфікації. Навчальний процес у системі підвищення професійної кваліфікації спеціалістів бібліотечно-інформаційної сфери передбачає оновлення знань з актуальних проблем бібліотечної практики, нового важливого напрямку професійної діяльності певної категорії слухачів, що забезпечується відповідним змістом навчання, сучасними технологіями і методиками викладання, поєднанням аудиторної і позааудиторної роботи.

Упровадженню нововведень в організацію навчального процесу директорів обласних бібліотек (централізованих бібліотечних систем), удосконаленню навчально-методичного та інформаційно-аналітичного забезпечення їхніх освітніх проблем сприяла розробка Інститутом післядипломної освіти ДАКККіМ професійної програми з проблем «Публічна бібліотека на шляху змін: удосконалення організації та управління діяльністю». В її основу було покладено кваліфікаційну характеристику керівника бібліотечної установи, яка і визначила структуру, логіку і зміст програми та навчально-тематичного плану. Програма детально розкриває зміст кож-

ної теми, подає перелік завдань як для самостійної роботи, так і поставлених перед слухачами в ході інтерактивних форм навчання тощо і являє собою один з нових підходів до розвитку професійних якостей бібліотечного керівника, що надає йому можливість бути компетентним і дієздатним у сучасних суспільних умовах.

Підвищення кваліфікації, як одна зі складових реалізації принципу «освіта протягом усього життя», вимагає науково обґрунтованого підходу до висвітлення сучасного стану бібліотекознавчих досліджень, проблем діяльності бібліотечної мережі, застосування прогресивних інноваційних форм організації навчального процесу. Обговоренню питань цього блоку проблем сприяли виступи м. н. с. НБУВ **В. О. Корнієнко** («Проблеми підвищення кваліфікації бібліотечних працівників НБУВ: результати дослідження»), зав. відділу Державної науково-педагогічної бібліотеки України **І. І. Хімчан** («Шляхи створення системи підвищення кваліфікації працівників освітянських бібліотек») та ученого секретаря Національної бібліотеки України для дітей **Л. І. Полікарпової** («Традиції, інновації в практиці підвищення професійної майстерності працівників дитячих бібліотек»).

Організації навчання бібліотекарів на регіональному рівні з урахуванням сучасних вимог бібліотечної теорії і практики та інноваційним підходам до вирішення основних завдань кадрового забезпечення галузі було присвячено доповідь канд. пед. наук, доц. ДАКККіМ **І. О. Шевченко**, а психологічні особливості організації підготовки та перепідготовки спеціалістів висвітлила у своєму виступі канд. іст. наук, доц. Академії **Я. О. Хіміч**.

Позитивно оцінюючи інноваційну діяльність фахових освітніх закладів та бібліотечних установ у виробленні стратегії та підготовки спеціалістів бібліотечно-інформаційної сфери, рівень яких був би адекватним вимогам інформаційного суспільства ХХІ ст., учасники круглого столу рекомендують:

- ❖ реалізувати на практиці концепцію підготовки у вищих навчальних закладах сучасного бібліотечно-інформаційного фахівця як спеціаліста широкого профілю; якість наданих їм знань привести у відповідність із вимогами державних освітніх стандартів вищої професійної освіти;
- ❖ активізувати дієвість системи підготовки та перепідготовки бібліотечних фахівців на базі триєдиного комплексу «навчальний заклад – ДАКККіМ – НБУВ». Особливу увагу при цьому приділити активному використанню інноваційних систем і засобів комунікацій, насамперед дистанційного навчання, як перспективних освітніх технологій;
- ❖ розробити професійні програми для різних категорій слухачів у системі ПК, запровадити нові організаційні форми їх навчання, укріплювати методичне і технічне забезпечення навчального процесу, розширити бази практики, залучивши бібліотеки музеїв, музичних та інших закладів культури;
- ❖ підвищити рівень професійної компетентності

бібліотечних спеціалістів за рахунок активізації використання фахової ресурсної бази та її розповсюдження на основі міжбібліотечної кооперації, використання відповідних бібліотекознавчих баз даних, професійних електронних журналів, онлайн-навчальних курсів, інформаційних бібліотечних порталів тощо;

- ❖ активізувати таку форму підвищення професійного і наукового рівня бібліотечних фахівців, як конкурси наукових робіт молодих спеціалістів і вчених;
- ❖ спрямувати діяльність Асоціації бібліотек України, Української бібліотечної асоціації, Центру безперервної інформаційно-бібліотечної освіти, Міжнародної бібліотечної студії «Перспектива» та інших фахових громадських організацій на використання інноваційних підходів до розвитку професійної майстерності бібліотечних спеціалістів та запровадження інноваційного сервісу в обслуговуванні користувачів з урахуванням сучасних світових тенденцій і досягнень;
- ❖ з метою сприяння виробленню єдиної кадрової політики відновити нормування направлення молодих спеціалістів після закінчення ВНЗ для роботи в закладах бібліотечно-інформаційної сфери. Зосередити увагу на розвитку наукового і кадрового потенціалу на основі власних (ВНЗ/бібліотечних) аспірантур і докторантур та наукових рад по захисту результатів дисертаційних досліджень. Удосконалити диференціацію в оплаті праці бібліотечних спеціалістів з урахуванням рівня їх професіоналізму і досвіду роботи;
- ❖ оновити матеріально-технічну базу та удосконалити фінансове забезпечення освітніх закладів та бібліотек різного відомчого підпорядкування, що мають безпосередній вплив на організацію підготовки бібліотечних кадрів та на задоволення потреб користувачів в інформації та сучасних знаннях.

Під час роботи круглого столу експонувалася тематична добірка документів і матеріалів з обговорюваних на засіданні проблем, яка репрезентувала професійному співтовариству результати наукових досягнень щодо впровадження в практичну діяльність інноваційних підходів до підготовки та перепідготовки спеціалістів бібліотечно-інформаційної сфери в період трансформації професії бібліотекаря в інформаційного працівника. Також відбулася презентація науково-популярного журналу для юнацтва «Країна знань», заснованого громадською організацією «Науково-освітня спілка «Майбутнє».

Учасниками засідання було обговорено і підтримано проект рекомендацій міжнародної наукової конференції та передано до оргкомітету пропозиції щодо їх доповнення і уточнення.

Тетяна ПАВЛУША,

канд. пед. наук, с. н. с., зав. відділу НБУВ

© Т. П. Павлуша, 2003